

Gledališče

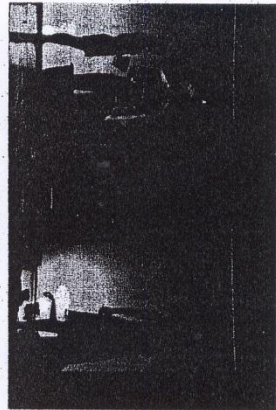
Elektra

Teater Megaron: Sofokles: Elektra

V sredo, 15. aprila, ob 20. uri se je v dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano znova zgodila tragedija. Zanj je odgovoren Teater Megaron, najstra-rejša izmed treh dramskih skupin pod okriljem društva Megaron, ki združuje bhve dijake Škofljske klasične gimnazije v Ljubljani.

Uprizoritev, ki je tragedija po svojem žanru, na pa tudi po svoji kvaliteti, se napaže iz bogate grške mitologije in vrhunske Sofoklejeve Elektré. Naslovna junakinja mati Kitajmestra in njen ljubinec Ajgist, in hkrati toži za bratom Orestom, ki ga je kot mlajšega dečka poslala z dvora in naj bi se po naročilu boga Apolona morilca masševal za očetov umor. Elektra sestra Hrzotemida se navzven uklanja strogim Ajgistovim ukazom in skuša Elektro prepričati o nesmiselnosti njenega obžezovanja. Medtem vladarja pesti strah pred morebitno Orestovo vrtnitvijo.

Kot prvi Peter Perkošek, režiser predstave, so morali dramski ustvarjalci obnoviti znanje o grškem gledališču in si odgovoriti na vprašanje o morebitni uporabi aktualizacije. Odločili so se za brežčasno metodo, pri čemer so se izognili rekonstrukciji antike in konkretni aktualizaciji v smislu namigovanj na dejanske geo-

politične dogodke, vseeno pa so spoštovali bistvene prvine grškega gledališča, demino prisotnost zbora, in prvotno besedilo, ki so ga ohranili v verzih.

Boji kot osrednja fabula, ki so jo zaradi težjega razumevanja z ozadjem vred vseeno izpostavili v sami predstavi, jih je zanimajo podaljšanje le-te; prva dva meseca vaj, s katerimi so pričeli že oktobra, so tako namenili izključno glbu in raziskovanju telesa na odru. Zbor je predstavljen skoraj samo s gibom, ki se poln-pomenko vrednoti šele ob besedah igralka.

Postavitve in igra, ki sta ob spoštovanju grških konvencij ostali statični, zaradi česar sta morali biti (in sta tudi bili) za dosogo prepričljivi in verodostojnosti toliko bolj iskreni, sta dopolnjeni s preprostostjo, a učinkovito odsko sceno, z dvema velikima belina rjuhama in nekaj cvetličnih loncev in pokopaljskim peskom. Lonci in pesek žlijjo na odru kot opomin

je do takrat ignoriral in ga ni bil pripravljen priznati. Bog je živ in resnično obstaja! Ni neke

spoved, nedeljsko prejetanje cvharistije in post ob kruhu in vodi, dvakrat na teden. Iz tega

To ni bil privid s podobarni in zvoki, ni videl zunanje podobe Boga, ampak je bilo izkusstvo od

Več na www.druzina.si

JERNEJ KASTELIC
Foto: TATJANA SPILICHAL

spoštovanju do mrtvih, ki je bilo v Agamemnonem primeru oskrnjeno. Tekom predstave se na odru cvetlični lonci kopčijo, igralci stresajo pesek v lonce in tako dvigujejo prah, ki ga je proti koncu vedno več in onemogoča dihanje in napoveduje neizogibno družinsko katastrofo.

Zelo pomembno vlogo pri ustvarjanju vzdušja opraviža tudi posnetja glasa in ritem, ki se posnem ujena s trenutnim odriškim prizvonom - zvočna sinusoida gledalca vodi od melanhoničnih klavirskih intermezzov do napetega elektronskega posnetka in dramatičnega ritma, ki ga zbor v živo ustvarja na odru. Luč, ki se v tej predstavi najstvarj unika temi, s pomočjo senec in silhuete odstra najbolj grozovita dejanja v predstavi, s čimer zadosti aktualnemu vojaškemu profilu družje. Osvetlitev ubija, četudi na metaforizirani ravni, pomeni dramaturški odmik od prakse grškega gledališča, v katerem so se takšni prizori umaknili v zaodnje.

Uprizoritev dela o krmnem masševanju, skritih frustracij, odrešitvi, boju med plenarnostjo in masševanjem, pomilovanjem in poštovanostjo, obsesijo in zaslojso materiniskim obupom in nasilno ljubeznijo do brata, razumevanjem in blaznosijo je svež in izven odmik od običajne izkušnje grškega gledališča, ki s svojo umetniško dovršenostjo na več ravneh v gledalcu današnjega časa hoče in zmore vzbuditi iskreno zanimanje in pristen estetski užitek.

ANJA CIMBERMAN

kritiz »pocasnjo z enojnim pokrekom ali na drug pram način, ki je kve v navadi, npr. tako, da kritiz poljubljijo.« možnost je več.

Strinjam se s tem, da je potrebno načine preverjati, vi posodabljati, a pazi moramo, da ne odstranimo pr nov in vsega, kar pa konec koncev v globlino hrz neigje naše versko izražanje. Ne vem, ampak more tudi opustitev poljubna kritiza na veliki pretek blia želji: boji sodoben, razumen, in ne toliko čustven. Moški ima pri tem še pogostjeje kakšno težavo.

Gotovo k temu lahko pripomore tudi kakšno preti čustveno izražanje, s katerim si morda kdo želi dok svoj »veličino« vere.

Iz osebné izkušnje menim, da je poljub kritiza na v peket izjemno veliko pričevanje. Kdor je v svoji vljenju že doživel resničnost odpuščanja ter doživi približa veličini neizmerné ljubezni, s katero Bog pi svojo kri na lesu kritiza za odpuščanje naših grehov je gotovo na veliki pretek poljub kritiza, simbol ljub-globokega pomena.

Draga Sanja, morda boš imela kdaj priložnost, da to s čutenje izraziš v župniji. Le pogumno ga izrazi. Mori bo kdo podpri ali pa boš nasprotno razumela, zakaj? Ije, da je v vsaki župniji iščenje kritiza izraženo na doli način. Morda jih je veliko, ki se ne bodo strinjali s ti Takrat pa vedi, da Gospod gleda predvsem na si kamrco tvojeja srca in da kritiz lahko poljubis v skri svoje sobe, še več, kritiz v globlino poljubimo takrat, k z ljubeznijo sprejmemo v vsakdanjem življenju, k nas pričakuje potrpežljivost, dobrotljivost, prijazno V prijemih in neuprjetnih trenutkih.

9. MA

Vprašanje za p. Branka ali s. Magda nam lahko pošljete na poštni ali elektronski naslov mladi.wal@druzina.si

MLADI WA

9. MA
Kritiz
lori